神

निषुको

क्रीपु

नन्यन

वया-

इंग-

in-

驷

द्र्शयूर्णमासधमा इष्टिपशुषु सामर्थ्यात् ॥ २॥ सौर्यादौ धर्मा भवति न यागमात्रम् रव्यमेतानि विधिवाक्यानि समर्थान्यर्थवित सप्रयोजनानि भवित स्रन्यया साकाङ्कवार्द्यप्रतिपादनाभावेन निर्ध्वकान्येव स्युः । तथा हि : सौर्येण यागेन ब्रह्मवर्चसं भावयेदित्यत्रांशत्रयवतो भावना विधीयते किम् केन कथिति : किमंशो ब्रह्मवर्चसम् केनांशः सौर्येणिति कथमंशस्तु वाक्यमध्ये नास्ति : तेन कथं भावयेदिति वाक्यं कथमंशसापेचाम् । यस्र सापेचं भवित तद्धाहारेणानुषङ्गण वा पूर्यिवा निराकाङ्गं कर्तव्यम् स्रन्यथा तस्यानर्थक्यापत्तेः न च वेदे मात्रामात्रस्य तदिष्यते : तस्माद्त्र निराकाङ्गोकरणाय विध्यत्तेतिकर्तव्यतापर्पर्यायः कथमंशोऽत्र कस्यचिद्नुषज्ञनीय इति सिढे स्राह् द्र्शः र्थादिति : सर्वासु इष्टिषु स्रग्नीषोमीये पशौ च द्र्शपूर्णमासयोरेव धर्मा भवित्त सामर्थात् पूर्वीत्त रव केतुर्त्रापि योज्यः द्र्शःधर्मा रव सौर्यादिविधीनां शेषीभवितुं समर्थाः चरुपुरोडाशाद्यो क्यवघातादिभिरेव सिध्यति नाभिषवादिभिरिति । इष्टिपशुधिति इष्टिषु सर्वासु स्रग्नीषोमीये पशौ च पश्चतरेषु क्यग्नीषोमीयधर्मा भवित्त ।

द्र्यनाच ॥३॥ सावित्रेष्टौ प्रयाजानां द्र्यनात् (१३.३.२.६) म्राग्नीषो प्रयाज्ञन्तराघारद्र्यनात् १)। तदेवं प्रकृतिविद्यकृतिः कर्तव्येत्येवंद्रपेणानु-मानिकवचनेन सर्वेष्ठिषु द्र्यार्भा भवनीत्युक्ते म्रधुना तद्पवाद्वेन प्रत्यक्तश- व्येन धर्मप्राप्तिमाक्

वैश्वदेवधमाश्चातुमास्येषु वचनप्रवृत्तिभ्याम् ॥४॥ चातुमास्येषु चवारि पर्वाणि सित वैश्वदेवम् वरुणप्रधासाः साकमेधाः शुनासीरीयं चेति । तत्र प्रथमे वैश्वदेवे पर्वणि दर्शपूर्णमासधमा भवित ततोऽतिरिक्ता ग्रीपदेशिका ग्रिप धर्मा भवित प्राचीनाप्रवणे त्रेधा बर्द्धः कुशप्रस्वः प्रस्तरोऽकृतवासाः पत्नी चित्येवमादयः । तत्र वरुणप्रधासादिषु त्रिषु पर्वसु वैश्वदेवस्य धर्मा भवित । कस्मात्

९) पशा स उत्तरमाघा॰समनताति (३.७.৪.७) तत्र उत्तराघारा न विधीयते किंतु प्रकृतितः प्राप्ते उत्तराघारे पश्चञ्चनं विधीयते Ss.